

lemmer ville af de talrige Udtalelser, der ere fremkomne fra Handelsstanden, særlig Detailhandlerstanden, have set, hvor overordentlig megen Vægt der fra denne Side lægges paa denne Bestemmelse. Og egentlig ikke mindre paa Bestemmelsen i tredje Stykke: Forbudet mod at sælge Varer, der ere i original Indpakning og have Prisbestemmelse paa sig, til en lavere Pris. Og saa der ere vi inde paa et Omraade, hvor Handelsstanden, og særlig Detailhandlerstanden, enstemmigt har udtalt sig for Ønskeligheden af Forbudsbestemmelser. Dette Stykke begynder saaledes: „Ligeledes er det forbudt at udbyde til Salg Varer i original Indpakning fra Producenter og Grossister“ o. s. v. — altsaa, det er forbudt at udbyde til Salg; § 1 i Forslaget begynder paa samme Maade: „Den, der sælger eller til Salg udbyder Varer“, § 4 begynder saaledes: „Det er forbudt her i Landet at sælge eller til Salg udbyde Varer“. Jeg gaar ud fra, at det er det samme, der menes i § 13, sidste Stykke: at man ikke maa udbyde. Men hvad forstaas der ved at udbyde? Hvis en Pige kommer ned hos en Urtekræmmer og vil købe en Chokoladekage til 1 Kr., er det saa at udbyde til Salg, naar Svenden siger: Vi sælge den for 80 Øre. Det turde dog vist ikke være Tilfældet. Jeg gaar ud fra, at Udvalget her har villet forhindre Udbuddet, ikke det absolutte Salg, men saa bør der staa „ved offentlig Bekendtgørelse at udbyde“ eller noget lignende. Det er netop et af de vigtige og omstridte Punkter, om Forbudet skal gælde Salget, eller det skal gælde Udbuddet af Varen, under hvilken Form det saa sker.

Hermed kan jeg slutte mine Bemærkninger angaaende Lovforslaget, idet jeg, som sagt, maa forbeholde mig eventuelt at stille Ændringsforslag til tredje Behandling. Jeg skal kun til Slutning varmt anbefale, at man søger at gennemføre dette Forslag, som for Handelsstandens store, brede Lag er af overordentlig megen Betydning. Som de Herrer ville have set, er der blevet afholdt Møde paa Møde, og der har i alle Kredse været Samstemmighed om, at der burde gøres noget, dels for at støtte de handlende i deres Ret til at have en vis Fortjeneste paa deres Varer, men navnlig derom, at man utvivlsomt gennem dette Lovforslag vil højne Moralen indenfor Handelsstanden og slippe for en Mængde Vildskud, som i Virkeligheden skæmme vor Detailhandlerstand. Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget.

Ordføreren (Sylow): Jeg kan fatte mig i stor Korthed. Jeg maa begynde med at sige, at jeg desværre ikke blev rigtig klar paa den højtærede Ministers Stilling, men det kan maaske give sig senere, navnlig da den højtærede Minister stillede i Udsigt, at han vilde stille Ændringsforslag under Sagens videre Behandling. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at det er beklageligt, at Lovens Titel ikke blev noget fyldigere; jeg har med megen Sorg og Resignation givet Afkald paa en meget smuk Titel, som jeg troede skulde gaa igennem, nemlig „Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser og uhelderligt Kappestrøb“. Der var desværre nogle, som mente, at det sidste Ord endnu ikke havde faaet saa god og gængs Anvendelse her i Landet, at man kunde bruge det i Lovsproget. Jeg beklager det meget, saa meget mere som det netop for en stor Del af vore Landsmænd er og har været i fuld Brug i mange Aar og i en stor Del af Litteraturen er godt og gængs. Jeg sigter her til alt, hvad der regnes til „sønden Aa“. Det er altsaa et godt dansk Ord, som man efter min Mening meget godt kunde have optaget, men jeg blev overstemt i den Henseende, og da jeg hellere vilde have Realiteter end hængende mig i Formen, har jeg for mit Vedkommende kunnet gaa med til at give Lovforslaget den mere afkortede Betegnelse, saa meget mere som den gældende Lov kalder sig Lov om Brugen af urigtige Varebetegnelser, skønt der i den indeholdes Bestemmelser om manglehaande andre Ting end netop urigtige Varebetegnelser.

Medens jeg som sagt ikke er ganske klar i det hele paa Ministerens Stilling, er jeg for saa vidt ganske klar over et Punkt, nemlig at den højtærede Ministers Udtalelser med Hensyn til § 2 bunde i en positiv Fejltagelse. Men der maa den højtærede Minister undskylde mig, det er vel, fordi jeg er Jurist, medens den ærede Minister ikke er det, at jeg kan se, at det er urigtigt at paa-staa, at der efter § 2 altid skal idømmes simpelt Fængsel. Bekendtgørelsen er blot at betragte som en skærpene Omstændighed, og saa kan Bøden blive højere o. s. v. o. s. v., saa i den Henseende behøver man ikke at nære nogen som helst Frygt.

Den ærede Minister talte dernæst om, at Ændringsforslagets § 6, 2det Stykke, om Realisation af Varelager, er uklart. Ja, det kan gerne være; jeg er altid meget villig til at erkende, at det, man præ-